

OBŻYWICIEL (1) *sb m*

L sg obżywicielu.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. ożywiacz.

Ten, kto przywraca życie; przen: o Chrystusie, który upadłego człowieka przywraca do łaski bożej:

*W połączeniu szeregowym: mieżkamy w Pánu Kryšťufie przez wiárę á przez miłość/ nie ináčzey iedno iáko odkupieni w odkupicielu swoim/ vřpráwiedliwieni v vřpráwiedliwicielu twoim/ obżywieni w obżywicielu nářym/ zbáwieni w zbáwicielu řynie Bořym. *RejPosWiecz*² 93.*

[*Szereg: »stworzyciel i obżywiciel«: o Boże stworzycielu i obżywicielu wszystkiego řwiata *PamJancz* 297.]*

Cf **OBŻYWIACZ, OŻYWICIEL**

DDJ